Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kahdeksas jaosto)

7 päivänä kesäkuuta 2012*

Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Sovellettava lainsäädäntö — Työntekijä, joka on Alankomaiden kansalainen ja työskentelee Alankomaiden lipun alla Euroopan unionin alueen ulkopuolella purjehtivilla ruoppausaluksilla Alankomaihin sijoittautuneen työnantajan palveluksessa — Asuinpaikka toisen jäsenvaltion alueella — Alankomaiden sosiaaliturvajärjestelmän piiriin kuuluminen

Asiassa C-106/11,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 11.2.2011 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 3.3.2011, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

M. J. Bakker

vastaan

Minister van Financiën,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Prechal sekä tuomarit K. Schiemann (esittelevä tuomari) ja L. Bay Larsen,

julkisasiamies: P. Cruz Villalón,

kirjaaja: yksikönpäällikkö M.-A. Gaudissart,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 1.3.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— M. J. Bakker, edustajinaan belastingadviseur H. Menger ja belastingadviseur V. J. de Groot,

— Alankomaiden hallitus, asiamiehinään C. Wissels ja C. Schillemans,

— Euroopan komissio, asiamiehinään V. Kreuschitz ja M. van Beek,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL 1997, L 28, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.2.1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 307/1999 (EUVL L 38, s. 1; jäljempänä asetus N:o 1408/71), II osaston tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty M. J. Bakkerin ja Staatssecretaris van Financiënin (Alankomaiden valtiovarainasioiden valtiosihteeri) välisessä asiassa, joka koskee Bakkerin kuulumista Alankomaiden pakollisen sosiaalivakuutuksen piiriin vuonna 2004.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Asetuksen N:o 1408/71 1 artiklan a alakohdan i alakohdan mukaan ”palkatulla työntekijällä” tarkoitetaan ”henkilöä, joka on pakollisen tai valinnaisen jatkuvan vakuutuksen perusteella vakuutettu yhden tai useamman palkattujen työntekijöiden tai itsenäisten ammatinharjoittajien sosiaaliturvajärjestelmän taikka virkamiesten erityisjärjestelmän kattaman vakuutustapahtuman varalta”.

4 Asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tätä asetusta sovelletaan palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja opiskelijoihin, jotka kuuluvat tai ovat kuuluneet yhden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön piiriin ja jotka ovat jäsenvaltion kansalaisia – –”

5 Asetuksen 13 artiklassa, joka kuuluu sen II osastoon, jonka otsikkona on ”Sovellettava lainsäädäntö”, säädetään seuraavaa:

”1. Jollei 14 c tai 14 f artiklasta muuta johdu, henkilöt, joihin tätä asetusta sovelletaan, ovat vain yhden jäsenvaltion lainsäädännön alaisia. Tämä lainsäädäntö määrätään tämän osaston säännösten mukaisesti.

2. Jollei 14–17 artiklasta muuta johdu:

– –

c) jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella työskentelevä henkilö on tämän valtion lainsäädännön alainen;

– –”

Alankomaiden oikeus

6 Yleistä vanhuuseläkettä koskevan lain (Algemene Ouderdomswet; Stb. 1956, nro 281) 6 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Tässä laissa tarkoitettuja vakuutettuja ovat

a) Alankomaissa asuvat henkilöt ja

b) Alankomaissa työsuhteessa työskentelevät henkilöt, jotka ovat tämän työn osalta tuloverovelvollisia Alankomaissa,

jotka ovat alle 65-vuotiaita.

_ _”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

7 Vuoden 2004 aikana Bakker, joka on Hollannin kansalainen, asui Espanjassa ja työskenteli palkattuna työntekijänä Alankomaiden lipun alla purjehtivilla ruoppausaluksilla Rotterdamiin (Alankomaat) sijoittautuneen yrityksen palveluksessa. Bakker teki työtä pääasiallisesti Kiinan ja Yhdistyneiden arabiemiirikuntien aluevesillä. Ruoppausalukset oli merkitty Alankomaiden merialusrekisteriin.

8 Bakker riitautti hänelle tiedoksi annetun, tuloveron ja yleisten sosiaalivakuutusten vakuutusmaksujen määräämisen Alankomaissa vuodelta 2004. Koska Rechtbank te Breda hylkäsi Bakkerin kyseisestä määräämisestä tekemän muutoksenhaun, Bakker valitti päätöksestä Gerechtshof te ’s-Hertogenboschiin, joka vahvisti ensimmäisen oikeusasteen päätöksen.

9 Gerechtshof te ’s-Hertogenboschin mukaan Bakkerin voitiin katsoa kuuluvan Alankomaiden sosiaalivakuutusjärjestelmän piiriin vuonna 2004 siitä huolimatta, että hän työskenteli Euroopan unionin alueen ulkopuolella. Gerechtshof te ’s-Hertogenbosch perusteli kantansa sillä, että Alankomaiden sosiaaliturvalainsäädäntöä sovellettiin Bakkeriin asetuksen N:o 1408/71 ja erityisesti sen II osaston nojalla. Kyseinen tuomioistuin totesi muun muassa, että Bakker työskenteli Alankomaiden eli asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetun jäsenvaltion lipun alla purjehtivilla aluksilla. Gerechtshof te ’s-Hertogenboschin mukaan se seikka, että alukset olivat ruoppaustöiden aikana ankkuroituneena Euroopan unionin ulkopuolisilla aluevesillä, ei ole ratkaisevaa, koska viimeksi mainittuun säännökseen ei sisälly aluksen lajia tai sen paikkaa koskevia rajoituksia.

10 Hoge Raad der Nederlanden, jonne asiassa tehtiin kassaatiovalitus, katsoo kuitenkin, että nyt käsiteltävässä asiassa voidaan perustellusti epäillä, tuleeko asetuksen N:o 1408/71 II osasto sovellettavaksi.

11 Hoge Raad der Nederlandenin mukaan Gerechtshof te ’s-Hertogenbosch totesi perustellusti, että kun asiaa tarkastellaan yksinomaan Alankomaiden oikeuden perusteella, Bakker ei ollut vakuutettu pakollisten sosiaalivakuutusten perusteella vuonna 2004, koska hän ei asunut mainittuna vuonna Alankomaissa eikä työskennellyt siellä palkattuna työntekijänä. Ennakkoratkaisua pyytäneellä tuomioistuimella on kuitenkin epäilyjä olettamasta, jolle Gerechtshof te ’s-Hertogenbosch perusti päätöksensä ja jonka mukaan Bakker kuului vuoden 2004 osalta asetuksen N:o 1408/71 henkilölliseen soveltamisalaan, minkä perusteella asetuksen II osastoa voitiin soveltaa hänen tilanteeseensa.

12 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa tältä osin, että asetuksen N:o 1408/71 1 artiklan a alakohdassa säädetty työntekijän määritelmä edellyttää, että kyseinen henkilö on pakollisen tai valinnaisen vakuutuksen perusteella vakuutettu yhden tai useamman kyseisessä säännöksessä tarkoitetun vakuutustapahtuman varalta. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii siis, onko mahdollista, että Bakkerin tilanteessa oleva henkilö, joka ei yksinomaan kansallisen oikeuden perusteella ole pakollisen vakuutuksen perusteella vakuutettu siksi, ettei hän asu Alankomaissa, voi kuitenkin olla asetuksessa N:o 1408/71 tarkoitettu työntekijä sen vuoksi, että asetuksen II osaston sovellettavaa lainsäädäntöä koskevien sääntöjen mukaan sovellettava lainsäädäntö on tämän jäsenvaltion lainsäädäntö.

13 Hoge Raad der Nederlanden katsoo, että asetuksen N:o 1408/71 II osaston säännösten tehokkaan vaikutuksen takaamiseksi esitettyyn kysymykseen olisi vastattava myöntävästi.

14 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii kuitenkin, onko se seikka, että Bakker työskenteli EY 299 artiklassa tarkoitetun alueen ulkopuolella, esteenä asetuksen N:o 1408/71 II osaston soveltamiselle. Kyseinen tuomioistuin vetoaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevia unionin oikeuden sääntöjä sovelletaan myös unionin alueen ulkopuolella harjoitettavaan toimintaan, jos työsuhde säilyttää riittävän kiinteän liitynnän tähän alueeseen (asia C-60/93, Aldewereld, tuomio 29.4.1994, Kok., s. I-2991, 14 kohta). Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pitää lisäksi merkityksellisenä asiassa 9/88, Lopes da Veiga, 27.9.1989 annettua tuomiota (Kok., s. 2989, 17 kohta), joka myös koski merimiehen asemaa ja jossa tuomioistuin totesi, että oli tutkittava, oliko asianomaisen työsuhteella riittävän kiinteä liityntä Alankomaiden alueeseen.

15 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että merimiehet, joilla on unionin tai Euroopan talousalueen jäsenvaltion kansalaisuus ja jotka asuvat jäsenvaltiossa ja työskentelevät työntekijöinä aluksella, joka ei purjehdi minkään jäsenvaltion lipun alla, otettiin asetuksen N:o 1408/71 II osaston soveltamisalaan Landelijk Instituut sociale verzekeringenin (Alankomaiden sosiaalivakuutuslaitos) vuonna 2004 työtekijöiden sosiaaliturvan alalla noudattamalla käytännöllä yksinomaan sen seikan perusteella, että työnantaja oli sijoittautunut Alankomaihin.

16 Tämä käytäntö johti siihen, että työntekijöiden vakuutuskassa katsoi Bakkerin kaltaiset työntekijät pakollisen vakuutuksen perusteella vakuutetuiksi, vaikka he eivät Alankomaiden lainsäädännön perusteella kuulu tällaisten vakuutettujen piiriin. Kansallinen tuomioistuin huomauttaa, ettei mainittua käytäntöä kuitenkaan voida käyttää perusteena vakuutusmaksujen perimiseen työntekijöiltä.

17 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan se seikka, että työntekijöiden vakuutuskassa käytännössä samastaa asianomaisen vakuutettuun ainakin tiettyjen sosiaalivakuutusten osalta Alankomaissa ja että hän kuuluu siten näiden vakuutusten osalta sosiaaliturvan piiriin, vahvistaa liityntää Alankomaihin. Jos liityntää unionin alueeseen arvioitaessa ei sitä vastoin olisi mahdollista ottaa huomioon kuulumista jäsenvaltion sosiaaliturvajärjestelmän piiriin, kansallinen tuomioistuin pohtii, onko sosiaaliturvajärjestelmän piiriin kuuluminen välttämätön edellytys asetuksen N:o 1408/71 soveltamiselle työskentelyyn unionin alueen ulkopuolella. Kyseinen tuomioistuin katsoo, ettei vastaus tähän kysymykseen ole unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön (ks. asia 300/84, Roosmalen, tuomio 23.10.1986, Kok., s. 3097 sekä em. asia Lopes da Veiga ja em. asia Aldewereld) perusteella varma.

18 Hoge Raad der Nederlanden katsoo, että sen on siis ratkaistava kysymys siitä, onko liityntä unionin alueeseen nyt käsiteltävässä asiassa riittävä, kun otetaan huomioon kaikki asian olosuhteet. Kyseinen tuomioistuin olettaa, että jos asetuksen N:o 1408/71 II osastoa sovelletaan sen käsittelemään asiaan, kyseinen henkilö on saman asetuksen 13 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla Alankomaiden lainsäädännön alainen.

19 Näin ollen Hoge Raad der Nederlanden on päättänyt lykätä asian ratkaisua ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko asetuksen – – N:o 1408/71 II osaston liittymäsääntöjä sovellettava nyt käsiteltävän kaltaisessa asiassa, jossa Espanjassa asuva työntekijä, joka on Alankomaiden kansalainen ja joka työskentelee merimiehenä Alankomaihin sijoittautuneen työnantajan palveluksessa ja tekee työtä sellaisilla ruoppausaluksilla, jotka purjehtivat [unionin] alueen ulkopuolella Alankomaiden lipun alla, sillä seurauksella, että näissä säännöissä määrätään Alankomaiden lainsäädäntö sovellettavaksi lainsäädännöksi, ja vakuutusmaksuja saadaan kantaa täten Alankomaiden yleisten sosiaalivakuutusten perusteella, vaikka asianosainen ei kuulu, kun asiaa tarkastellaan yksistään Alankomaiden kansallisen lainsäädännön perusteella, Alankomaiden sosiaaliturvajärjestelmään sen takia, että hän ei asu Alankomaissa?

2) Missä määrin on tämän osalta merkitystä sillä, että Alankomaiden työntekijöiden vakuutusten täytäntöönpanossa noudatetaan käytäntöä, jonka mukaan sosiaalivakuutuslaitos katsoo yhteisön oikeuden perusteella nyt kysymyksessä olevan asian kaltaisessa tapauksessa merimiehet vakuutetuiksi?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee ensimmäisellä kysymyksellään lähinnä, onko asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan 2 kohdan c alakohtaa tulkittava niin, että se on esteenä sille, että jäsenvaltion lainsäädäntötoimella suljetaan sen sosiaaliturvajärjestelmän ulkopuolelle henkilö, joka on pääasian kantajan tilanteen kaltaisessa tilanteessa, eli henkilö, joka on tämän jäsenvaltion kansalainen muttei asu siellä ja joka työskentelee työntekijänä tämän jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla ja unionin alueen ulkopuolella toimivalla ruoppausaluksella.

21 Alankomaiden hallitus ja Euroopan komissio katsovat, että esitettyyn kysymykseen on vastattava myöntävästi, ja Bakker puolestaan on asiasta eri mieltä.

22 Tästä on muistutettava, että asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan 2 kohdan c alakohdassa nimenomaisesti säädetään, että henkilö, joka harjoittaa ammatillista toimintaa tietyn jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella, on tämän jäsenvaltion lainsäädännön alainen.

23 Tämän säännöksen nojalla Bakkerin tilanteessa oleva henkilö on siis Alankomaiden lipun alla purjehtivalla aluksella harjoittamansa ammatillisen toiminnan perusteella lähtökohtaisesti Alankomaiden sosiaalilainsäädännön alainen.

24 Bakker esitti kuitenkin kaksi väitettä, joilla hän riitauttaa asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan 2 kohdan c alakohdan soveltamisen tilanteeseensa.

25 Bakker väitti ensinnäkin kirjallisissa huomautuksissaan, että kyseisen asetuksen 13 artiklan 2 kohdan c alakohdassa oleva ”aluksen” käsite ei kata ruoppausaluksia, joilla hän työskenteli.

26 Tätä väitettä ei voida hyväksyä, koska mainitussa säännöksessä ei aseteta mitään ”aluksen” lajia koskevia ehtoja. Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen selityksistä käy ilmi, että kyseisillä ruoppausaluksilla oli rekisteröintitodistus ja ne oli merkitty Alankomaiden merialusrekisteriin.

27 Toiseksi Bakker väitti istunnossa, ettei asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan 2 kohdan c alakohtaa sovelleta hänen tilanteeseensa sen vuoksi, että kyseiset ruoppausalukset toimivat pääasiallisesti Kiinan ja Arabiemiirikuntien aluevesillä. Montego Bayssä (Jamaika) 10.12.1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen, joka tuli voimaan 16.11.1994, jonka Alankomaat ratifioi 28.6.1996 ja joka hyväksyttiin yhteisön puolesta 23.3.1998 tehdyllä neuvoston päätöksellä 98/392/EY (EYVL L 179, s. 1), 2 artiklan 1 kappaleen mukaan rantavaltion täysivaltaisuus ulottuu sen maa-alueen ja sisäisten aluevesien edustalla olevaan merialueeseen, jota nimitetään aluemereksi. Bakker katsoo siten, että hänen ruoppausaluksilla harjoittamansa ammatillinen toiminta kuuluu näin ollen rannikkovaltioiden toimivaltaan eikä aluksen lippujäsenvaltion eli Alankomaiden toimivaltaan.

28 Tästä on todettava, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä seuraa, että yksinomaan se seikka, että työntekijä tekee työtä unionin alueen ulkopuolella, ei ole riittävä, jotta työntekijöiden vapaata liikkuvuutta koskevia unionin oikeuden sääntöjä voitaisiin jättää soveltamatta, jos työsuhde säilyttää riittävän kiinteän liitynnän unionin alueeseen. Pääasian tapauksen kaltaisessa tapauksessa tällaisen liitynnän muodostaa se kansallisen tuomioistuimen vahvistama seikka, että Bakker harjoittaa ammatillista toimintaa Alankomaihin rekisteröidyllä aluksella Alankomaihin sijoittautuneen yrityksen palveluksessa (ks. vastaavasti em. asia Lopes da Veiga, tuomion 17 kohta ja em. asia Aldewereld, tuomion 14 kohta).

29 Lisäksi on todettava, että rannikkovaltion täysivaltaisuuden kunnioittaminen ja Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimus eivät edellytä aluksen lippuvaltion sosiaaliturvan epäämistä Bakkerin tilanteessa olevalta työntekijältä asetuksen N:o 1408/71 nojalla silloin, kun kyseinen alus on jonkin muun valtion kuin aluksen lippuvaltion aluevesillä.

30 Toinen Bakkerin esittämä väite on näin ollen hylättävä.

31 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin puolestaan esittää epäilyjä asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan 2 kohdan c alakohdan soveltamisesta sen vuoksi, ettei Bakker kuulu asetuksen henkilölliseen soveltamisalaan sillä perusteella, ettei hän ole vakuutettu Alankomaissa pakollisten yleisten sosiaalivakuutusten perusteella, koska hän ei asu Alankomaissa.

32 Tästä on todettava, että asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan 2 kohdan c alakohdan tarkoituksena on ainoastaan määrittää jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella palkattua työtä tekeviin henkilöihin sovellettava kansallinen lainsäädäntö. Tällä säännöksellä ei sinänsä pyritä määrittämään niitä edellytyksiä, jotka koskevat oikeutta tai velvollisuutta liittyä sosiaaliturvajärjestelmään tai tällaisen järjestelmän tiettyyn osaan. Jäsenvaltioiden on itse lainsäädännössään määritettävä nämä edellytykset (ks. asia C-347/10, Salemink, tuomio 17.1.2012, 38 kohta).

33 Vaikka jäsenvaltioilla säilyy toimivalta muuttaa niiden sosiaaliturvan piiriin kuulumista koskevia edellytyksiä, niiden on kuitenkin tätä toimivaltaa käyttäessään noudatettava unionin oikeutta. Nämä edellytykset eivät erityisesti voi johtaa siihen, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen kansallisen lainsäädännön soveltamisalan ulkopuolelle suljetaan henkilöitä, joihin kyseistä lainsäädäntöä on asetuksen N:o 1408/71 nojalla sovellettava (ks. vastaavasti asia C-2/89, Kits van Heijningen, tuomio 3.5.1990, Kok., s. I-1755, 20 kohta ja em. asia Salemink, tuomion 39 ja 40 kohta).

34 Asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan 2 kohdan c alakohdassa kuitenkin säädetään nimenomaisesti, että jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla aluksella työskentelevä henkilö on tämän valtion lainsäädännön alainen. Tätä säännöstä ei noudatettaisi, jos kyseisen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyyn asuinpaikkaa koskevaan edellytykseen, jonka on täytyttävä, jotta henkilö voisi liittyä mainitussa lainsäädännössä säädettyyn vakuutusjärjestelmään, voitaisiin vedota asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin henkilöihin nähden (ks. em. asia Kits van Heijningen, tuomion 21 kohta ja em. asia Salemink, tuomion 41 kohta).

35 Näin ollen asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan 2 kohdan c alakohdasta seuraa se, ettei sellaiseen sovellettavan kansallisen lainsäädännön säännökseen, jonka mukaan asuinpaikkaa koskevan edellytyksen on täytyttävä, jotta henkilö voisi liittyä mainitussa lainsäädännössä säädettyyn sosiaaliturvajärjestelmään, voida vedota ensiksi mainitussa säännöksessä tarkoitettuihin henkilöihin nähden (ks. vastaavasti em. asia Kits van Heijningen, tuomion 22 kohta).

36 Ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että tätä lähestymistapaa on tosiasiallisesti noudatettu Landelijk Instituut sociale verzekeringenin käytännössä, jonka mukaan Bakkerin tilanteessa olevat henkilöt samastetaan vakuutettuihin.

37 Kun otetaan huomioon edellä esitetty, ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että asetuksen N:o 1408/71 13 artiklan 2 kohdan c alakohtaa on tulkittava niin, että se on esteenä sille, että jäsenvaltion lainsäädäntötoimella suljetaan sen sosiaaliturvajärjestelmän ulkopuolelle henkilö, joka on pääasian kantajan tilanteen kaltaisessa tilanteessa, eli henkilö, joka on tämän jäsenvaltion kansalainen muttei asu siellä ja joka työskentelee työntekijänä tämän jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla ja unionin alueen ulkopuolella toimivalla ruoppausaluksella.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

38 Kun otetaan huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus, toiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

39 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kahdeksas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna 8.2.1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 307/1999, 13 artiklan 2 kohdan c alakohtaa on tulkittava niin, että se on esteenä sille, että jäsenvaltion lainsäädäntötoimella suljetaan sen sosiaaliturvajärjestelmän ulkopuolelle henkilö, joka on pääasian kantajan tilanteen kaltaisessa tilanteessa, eli henkilö, joka on tämän jäsenvaltion kansalainen muttei asu siellä ja joka työskentelee työntekijänä tämän jäsenvaltion lipun alla purjehtivalla ja Euroopan unionin alueen ulkopuolella toimivalla ruoppausaluksella.

Allekirjoitukset